

Thư số 149A gửi Người Lính Quân Đội Nhân Dân Việt Nam.

Phạm Bá Hoa

Tôi là người Việt Nam. Chào đời năm 1930 tại Đại Ngãi, quận Kế Sách, tỉnh Sóc Trăng. Phục vụ quân lực Việt Nam Cộng Hòa từ ngày 12/5/1954 đến Giờ Thứ 25 ngày 30/4/1975. Sau ngày tang thương này, lãnh đạo Việt Cộng đẩy tôi vào trại tập trung trên đất Nam ngày 14/6/1975, chuyển đến trại tập trung trên đất Bắc ngày 16/6/1976, ra khỏi trại tập trung ngày 9/9/1987 về đến nhà ở Sài Gòn chiều ngày 12/9/1987. Rời khỏi Việt Nam đầu tháng 4/1991 đi tị nạn Việt Cộng trong đợt H05, và đang sống tại Hoa Kỳ. Tôi chưa bao giờ, và sẽ không bao giờ về Việt Nam khi Việt Cộng độc tài còn cai trị quê hương tôi.

Ước mơ của tôi là được trở về Việt Nam sống trên quê hương cội nguồn của mình dưới chế độ dân chủ tự do. Vì vậy mà ước mơ đó luôn thúc đẩy tôi tổng hợp các tin tức và chọn lọc vào nội dung, giúp Các Anh và những thành phần yêu chuộng dân chủ tự do có nét nhìn rộng hơn và rõ hơn, về chế độ độc tài + gian trá + tự cao + tham nhũng, về những sự kiện trên thế giới liên quan trực tiếp lẫn gián tiếp đến mục tiêu ngăn chặn tham vọng thống trị thế giới của Trung Cộng, mà Hoa Kỳ và một số quốc gia phát triển đang thực hiện. Và khi lãnh đạo Việt Cộng tự suy yếu, hoặc Trung Cộng bị suy yếu thì lãnh đạo Việt Cộng không còn chỗ dựa, đó là cơ hội cho Các Anh và toàn dân đứng lên giành lại Quyền Làm Người của mình, nối tiếp dòng lịch sử oai hùng của dân tộc từ ngàn năm trước.

Là Người Lính trong Quân Đội gắn liền với hai chữ “Nhân Dân”, phải hiểu là Các Anh có trách nhiệm bảo vệ Nhân Dân, bảo vệ Tổ Quốc, **vi Tổ Quốc với Nhân Dân là trường tồn**, trong khi đảng cộng sản hay bất cứ đảng nào cầm quyền cũng chỉ một giai đoạn của lịch sử. Ngay cả Cộng Sản Quốc Tế là Liên Xô như đang chờ nắm quyền thống trị thế giới vô sản, đã phải sụp đổ từ đầu năm 1991 vì bản chất độc tài độc ác của cộng sản. Cộng sản Liên Xô sụp đổ, kéo theo nhóm quốc gia cộng sản vùng Đông Châu Âu cùng sụp đổ.

Chưa hết, Các Anh hãy nhớ lại vào nửa thế kỷ trước đó, phát xít Đức bắt đầu chiến tranh xâm lăng Ba Lan từ tháng 10/1939 và chiếm gần hết Châu Âu, trong khi phát xít Nhật bắt đầu chiến tranh với Hoa Kỳ từ tháng 12/1941 và chiếm gần hết các quốc gia vùng Đông Nam Châu Á, nhưng đến nửa cuối năm 1945 thì cả Đức lẫn Nhật phải gục ngã -vì họ là chế độ độc tài với tham vọng thống trị thế giới, không thể tồn tại dài lâu- trước thế giới tự do do Hoa Kỳ dẫn đầu. Và nội dung tôi gửi đến Các Anh được đặt trên căn bản đó.

Xin nói thêm cho rõ. Với những bài văn bài thơ của các tác giả ở trong nước, tôi xin sử dụng chữ viết truyền thống thay thế chữ viết thời Việt Cộng, ngoại trừ những nhóm chữ thời Việt Cộng mà tôi không hiểu nghĩa.

Với lá thư này, tôi tiếp tục tóm lược những bài viết

1. Trung Cộng vẫn trong tình trạng bất an ngày càng gia tăng.
2. Đến lúc Hoa Kỳ phải loại bỏ chính sách “Một Trung Cộng” (Đài Loan độc lập).
3. Việt Cộng lao đao về kinh tế trong khi đặt trọng tâm vào đại hội đảng năm 2026.

1. Trung Cộng trong tình trạng bất an ngày càng gia tăng.

a. Trung Cộng đang cơn khủng hoảng và có thể bùng nổ bất cứ lúc nào.

Theo Đại Kỷ Nguyên tiếng Trung Hoa, với nội bộ Trung Cộng hiện đang căng thẳng, rất có thể sẽ xảy ra chiến tranh, hoặc đảo chánh, ít nhất cũng là xung đột dữ dội **trong năm 2024 này**.

Cuộc khủng hoảng trong nội bộ ngày càng gia tăng, vì Chủ tịch Trung Cộng Tập Cận Bình đang thực hiện chiến dịch thanh trừng những viên chức cao cấp mà ông Tập cho là không trung thành với ông, trong khi ông Tập vẫn tiếp tục tập trung quyền lực ngày càng cao, khiến dư luận và những người trong hệ thống quân sự lẫn chính trị càng thêm bất an.

(bầu trời đen kịt biểu tượng cho sự u ám của đất nước này)

Một nguồn tin từ nội bộ giới lãnh đạo Đảng Cộng sản Trung Hoa nói rằng: *“Tình hình rất nguy kịch”, mọi người đều lo sợ và không còn tin tưởng nhau”*.

Cuộc khủng hoảng tài chánh đã khiến 1/5 trong tổng số công chức ở các tỉnh và thành phố bị nợ lương.

Tình hình ở các bệnh viện công cũng rất nghiêm trọng, lương Bác Sĩ rất thấp vì số nợ của nhà cầm quyền địa phương đang rất cao, và ngân sách của địa phương đang rất khó khăn.

Nguồn tin cho hay: *“Hầu hết những con cháu của các viên chức từ Thứ Trưởng trở lên đã rời khỏi đất nước của họ, và vẫn đang tiếp tục rời khỏi, chỉ vì thế hệ trẻ ngày nay không còn tin tưởng vào bộ máy cầm quyền của đảng cộng sản nữa. Trong khi những doanh nhân giàu có, không dám gửi tiền vào ngân hàng vì lo sợ một ngày nào đó hỗn loạn bùng nổ sẽ mất hết”*.

Một số viên chức tài chánh cấp cao tại Trung Cộng nói rằng: *“Ông Tập Cận Bình phải tuyên bố đất nước này phá sản. Bởi vì tăng trưởng GDP thực tế hiện ở mức dưới 3%, khác xa so với con số chánh thức là 5,2% vào năm 2023. Thực tế thì quốc gia rộng lớn này đã trở lại thời kỳ “Cách Mạng Văn Hóa” của những năm 1960”*. (tóm lược bài trong e-mail tmyloan@.... ngày 29/2/224, dẫn tin từ đài RFI tại Pháp tổng hợp các nguồn tin từ Trung Cộng)

b. Trung Cộng lùi xa mức thu nhập cao.

Với số liệu chánh thức vừa công bố lần đầu tiên trong 29 năm qua, Trung Cộng chứng kiến tổng thu nhập quốc dân **-GNI-** bình quân đầu người **giảm vào năm 2023**, kéo nền kinh tế lớn thứ hai thế giới cách xa mức thu nhập cao theo tiêu chuẩn của Ngân Hàng Thế Giới (WB). Cùng thời gian, tình trạng kinh tế suy yếu, dẫn đến “đồng nhân dân tệ” cũng suy yếu theo.

GNI đo lường tổng thu nhập mà người dân và doanh nghiệp của một quốc gia thu được cả ở trong nước và hải ngoại. Theo đó, **GNI** bao gồm tổng sản phẩm nội địa (GDP) - giá trị của tất cả hàng hóa và dịch vụ thu nhập ở **trong nước-** và thu nhập từ đầu tư **ngoại quốc** cũng như các **nguồn thu khác** ở ngoại quốc.

Trong đợt điều chỉnh thường niên về phân loại thu nhập quốc gia vào tháng 7/2023, Ngân Hàng Thế Giới đã nâng **GNI** bình quân đầu người tối thiểu mà các quốc gia thu nhập cao thêm 5%, **tức 13.846 mỹ kim/đầu người**. Dù đã thu hẹp được khoảng cách năm 2021, nhưng GNI bình quân đầu người hiện tại của Trung Cộng đang **thấp** hơn mức mà quốc gia thu nhập cao -theo tiêu chuẩn của Ngân Hàng Thế Giới- **khoảng 9%**.

Dù đầu năm 2023, Trung Cộng chấm dứt chính sách chống dịch Zero-Covid vốn tác động nặng nề nền kinh tế, trong khi cuộc khủng hoảng trên thị trường bất động sản đã tiếp tục kéo tụt sức mạnh tăng trưởng của nước này, khiến lợi nhuận của doanh nghiệp và thu nhập của các gia đình sa sút.

Thị trường lao động Trung Cộng cũng đang chậm phục hồi sau đại dịch. Tính tới cuối năm 2023, cả nước có tổng cộng 3.520.000 người hưởng trợ cấp thất nghiệp, nhiều hơn khoảng 550.000 người so với một năm trước, và là mức cao nhất kể từ năm 2012.

Theo **báo Nikkei Asia**: “*Đồng nhân dân tệ*” suy yếu cũng là một yếu tố khiến GNI bình quân đầu người tính đồng mỹ kim của Trung Cộng giảm theo. Năm 2023, “*đồng nhân dân tệ*” của Trung Cộng bình quân giảm 4,5% so với năm 2022, ở mức hơn 7 nhân dân tệ đổi 1 mỹ kim do lãi suất ở Hoa Kỳ tăng cao.

Trong tình cảnh đó, lượng vốn đầu tư trực tiếp từ ngoại quốc (FDI) chảy rông vào Trung Cộng chỉ đạt 33 tỷ mỹ kim trong năm 2023, **giảm 82% so với năm 2022**, và là thấp nhất kể từ đầu thập niên 1990. **Tất cả những dữ kiện nêu trên, cho thấy những thách thức mà Trung Cộng đang đối mặt, Trung Cộng sẽ phải làm gì để vực dậy nền kinh tế và hồi sinh tăng trưởng ...**” (tóm lược bài của Đức Anh trong VnEconomy online ngày 1/3/2024)

c. Trung Cộng thanh trừng hai Bộ Trưởng Quốc Phòng và Ngoại Giao.

Liên quan đến Trung Cộng, báo Le Monde của Pháp chú ý đến việc **hai Bộ Trưởng của Trung Cộng mất tích** từ nhiều tháng trước, nay được thông báo là “*từ chức*” trước khi cuộc họp Quốc Hội thường niên bắt đầu.

Ngoại Trưởng Tần Cương (Qin Gang), biến mất không dấu vết từ tháng 6/2023 được cho là đã “*từ chức*” đại biểu Quốc Hội. **Bộ Trưởng Quốc Phòng Lý Thượng Phúc** (Li Shangfu), không thấy xuất hiện từ tháng 8/2023, thì bị xóa tên khỏi Quân Ủy Trung Ương vào cuối tháng 2/2024.

Bà Yun Sun -trung tâm nghiên cứu Stimson Center- nhận định: “*Đó là cách mà Ông Tập dành chỗ cho người khác trong kỳ họp Quốc Hội. Sự kiện hai viên chức cao cấp bị thanh trừng, vì ông Tập Cận Bình luôn chứng tỏ quyền lực của ông là tuyệt đối, nên tạo không khí đối với những viên chức cao cấp mà ông nghi ngờ lòng trung thành với ông*”.

Trong khi đó, **chuyên gia François Godement** của Viện Montaigne chuyên về Trung Cộng nhận định: “*Khả năng duy trì bí mật hoàn toàn của chế độ là hoàn hảo. Đảng cộng sản lãnh đạo tất cả, và tự chỉnh đốn bằng cơ quan thanh tra vốn không cần phải báo cáo. Đó là cách cai trị tạo ra sợ hãi, độc đoán*”.

(Ông Tần Cương)

“*Đã có nhiều tin đồn dãi về ông Tần Cương, nhất là việc ngoại tình với một cựu nhà báo khi ông Tần là Đại Sứ Trung Cộng tại Hoa Kỳ. Cô này đã nêu tên Tần Cương trong nhiều bài đăng trên mạng xã hội X, và một đứa con mà cô sinh ra tại Hoa Kỳ có thể từ mối tình này*”.

Một tin khác nói rằng: “*Ông Tần Cương đã phản bội tổ quốc để theo Hoa Kỳ, thậm chí đã chết. Khi nói ông Tần Cương từ chức, dường như Bắc Kinh cải chính tin này*”.

Trong khi nhà nghiên cứu **Bill Bishop** nhận xét: “*Được cho phép từ chức có nghĩa là không bị trừng phạt quá nặng*”.

Trường hợp **ông Lý Thượng Phúc** có vẻ là một vụ tham nhũng, trong khuôn khổ một mẻ lưới lớn ở quân đội. **Cuối năm 2023**, chín Tướng của quân đội bị trục xuất khỏi Quốc Hội, trong đó có bốn Tướng thuộc quân chủng Hỏa Tiễn. **Tham nhũng** vốn là căn bệnh trầm kha trong quân đội Trung Cộng, như Phó Chủ Tịch Quân Ủy trung ương **Từ Tài Hậu** (Xu Caihou). Khi bị bắt năm 2013, đã phát hiện **một tấn tiền mặt, cảm thạch, vàng, và nhiều vật quý** khác tại nhà riêng ông ta. (Ông Lý Thượng Phúc)

Theo chuyên gia Francois Godement: “*Mô hình của Tập Cận Bình vẫn theo kiểu Stalin, thanh trừng thường xuyên kể cả người thân cận. Quyền lực độc đoán này dẫn đến cô lập người lãnh đạo, loại bỏ mọi khả năng tự do hơn cho Trung Cộng, vì nếu mở cửa sẽ bộc lộ nhiều điều, và tình trạng này còn kéo dài*”. (tóm lược bài trong e-mail tmyloan@ ngày 1/3/2024 dẫn tin từ báo Le Monde của Pháp)

2. Đến lúc Hoa Kỳ phải loại bỏ chính sách “Một Trung Cộng”.

Thông thường, khi bàn về Đài Loan, nhiều người thường có suy nghĩ, đây chỉ là một hòn đảo nhỏ bé và vị trí kề cận Trung Hoa lục địa. Xét về dân số, Đài Loan chỉ có **23 triệu người**, trong khi dân số tại Thượng Hải là 25 triệu dân.

Nếu đem **Đài Loan** so sánh với các quốc gia khổng lồ như Trung Cộng, Ấn Độ, Hoa Kỳ, thì dân số Đài Loan quá nhỏ. Nhưng thực tế thì **Đài Loan lại đông dân hơn nhiều quốc gia nổi tiếng** và được công nhận trên thế giới, điển hình là:

“El Salvador, với 6.800.000 dân.

Áo quốc, 9 triệu dân.

Israel, 9.500.000 dân.

Thụy Điển, 10 triệu dân.

Hy Lạp, 10 triệu dân.

Bồ Đào Nha, 10 triệu dân.

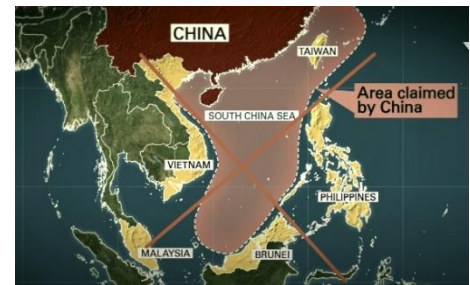
Campuchia, 15.500.000 dân.

Hòa Lan, 17.700.000 dân.

Chile, 19 triệu dân.

Và Đài Loan gần bằng dân số của Australia, 25.900.000 dân”

Thực tế, có hơn 100 quốc gia trên thế giới có dân số ít hơn Đài Loan. Tại sao điều này lại quan trọng? Vì theo mọi tiêu chuẩn thông thường, Đài Loan là một quốc gia độc lập, đang phát triển mạnh mẽ với nền kinh tế lớn thứ 21 trên thế giới. Người dân Đài Loan là những người tị nạn -thoát khỏi chế độ tàn bạo của Mao Trạch Đông đã sát hại hơn 65 triệu dân Trung Hoa- để xây dựng nền dân chủ tự do thực sự trên quần đảo này.

(Mưu đồ thâm hiểm của Bắc Kinh khi công bố bản đồ sai trái “đường 10 đoạn”. Hình chụp video TGTĐ)

Không thể phủ nhận người dân Đài Loan rất trân trọng dân chủ, và họ đã đạt được điều đó bằng chính sức lực của mình. Các nhà quan sát quốc tế mô tả các cuộc bầu cử ở Đài Loan là “tự do, công bằng, và cạnh tranh cao”.

Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ tuyên bố:

“Đài Loan là “một nền dân chủ hàng đầu, cũng là một cường quốc kỹ nghệ tân tiến”, và “hợp tác quan trọng” của Hoa Kỳ ở khu vực Ấn Độ - Thái Bình Dương. Trên thực tế, Đài Loan đã và đang hợp tác thương mại lớn thứ 8 của Hoa Kỳ, và ngược lại, Hoa Kỳ là quốc gia hợp tác thương mại lớn thứ 2 của Đài Loan. Chính Trung Cộng là một trong những quốc gia vi phạm nhân quyền tồi tệ nhất thế giới. Họ không có bầu cử tự do, họ không có thị trường tự do, và luôn coi Hoa Kỳ là kẻ thù của họ. Trong nhiều năm liền, Trung Cộng đã đánh cắp hơn 300 tỷ mỹ kim về tài sản trí tuệ của Hoa Kỳ mỗi năm. Bên cạnh đó, họ còn sử dụng các thói quen thương mại bất công để phá hoại ngành sản xuất của Hoa Kỳ. “Và đừng quên rằng, Trung Cộng là quốc gia chịu trách nhiệm đại dịch Covid 19. Nói ngắn gọn, Trung Cộng không phải là bạn của Hoa Kỳ”.

Mức thâm hụt về thương mại lên đến hàng ngàn tỷ mỹ kim của Hoa Kỳ đối với Trung Cộng, vô tình Hoa Kỳ giúp Trung Cộng xây dựng một quân đội hùng mạnh, dẫn đến khả năng đe dọa Đài Loan. Vì vậy, đã **đến lúc Hoa Kỳ cũng nên chánh thức** công nhận Đài Loan là một quốc gia dân chủ, độc lập, tự do, và từ bỏ chính sách "Một Trung Quốc" của Trung Cộng. Đương nhiên, sự kiện này chắc chắn sẽ khiến Trung Cộng tức giận, nhưng nhiều quốc gia sẽ ủng hộ Hoa Kỳ, và sẽ làm cho Trung suy yếu thêm nữa.

Xin nhớ là ông Tập Cận Bình từng tuyên bố rằng: *"Cuộc cách mạng đẫm máu đưa đảng cộng sản lên cầm quyền, thì đảng cộng sản có quyền tước đoạt nền dân chủ của Đài Loan"*. (tóm lược bài viết trong e-mail vinguyen@ ngày 28/2/2024 dẫn tin từ tác giả Mike Fredenburg)

3. Việt Cộng lao đao về kinh tế trong khi đặt trọng tâm vào đại hội đảng năm 2026.

a. Người dân tỉnh Nghệ An tranh nhau xin đi lao động ở Đại Hàn.

Tỉnh Nghệ An, mỗi ngày, có đến hàng ngàn người từ các huyện, thị, bất chấp mưa rét tranh nhau chờ ghi danh để dự kỳ thi tuyển chọn đi lao động ở Đại Hàn.

đẫn tin từ Trung Tâm Giới Thiệu Việc Làm Tỉnh Nghệ An: *"Những ngày qua, có khoảng từ 4.500 đến 5.000 người tới Trung Tâm làm thủ tục ghi danh dự thi tiếng Đại Hàn, để mong được chọn đi lao động ở Đại Hàn trong đợt 1 năm 2024 này, vì Đại Hàn cho biết sẽ tuyển chọn 15.300 người ở khắp Việt Nam sang làm việc trong bốn ngành nghề: sản xuất chế tạo, nông nghiệp, xây dựng, và ngư nghiệp"*.

Theo ghi nhận của **báo Tuổi Trẻ**: *"Tại Trung Tâm Giới Thiệu Việc Làm trên đường Phong Định Cảng, thành phố Vinh, trước khu vực phát phiếu thứ tự, đông nghẹt người chờ tới lượt nhận số thứ tự. Một số người ở các huyện xa trung tâm thành phố Vinh, như Quỳnh Hợp, Quỳnh Châu, Kỳ Sơn, ..v.v... phải đến từ sáng sớm, nhưng tới gần trưa cũng chưa đến lượt vào làm thủ tục. Trước số người đến quá đông, Trung Tâm Giới Thiệu Việc Làm phải cho nhân viên làm thêm cả ngoài giờ để giải tỏa bớt"*.

Cùng nhóm bạn tới ghi danh dự thi, **anh Bùi Văn Nam** -34 tuổi- ở phường Quỳnh Phương, thị xã Hoàng Mai, tỉnh Nghệ An, cho biết: *"Trọn ngày hôm qua, tôi chờ tới đêm mà vẫn chưa nhận được phiếu thứ tự, nên muốn phòng ngủ qua đêm. Hôm nay tôi đến từ sáng sớm mà nhận được số phiếu thứ tự là 700. Tôi ở quê làm nghề đi biển gần bờ, nhưng sau khi trừ chi phí thì thu nhập không đủ trang trải cuộc sống gia đình có ba con nhỏ, nên phải học tiếng Đại Hàn gần nhà để chờ thời gian thi tuyển, với mong muốn được sang Đại Hàn lao động, có thu nhập tốt hơn mà nuôi gia đình"*.

Trở về nước sau ba năm lao động theo chương trình EPS (Employment Permit System = Chương trình dành riêng cho lao động ngoại quốc) tại Đại Hàn, **anh Nguyễn Bá Khánh** -35 tuổi- ở huyện Thanh Chương, cho biết: *"Chi phí đi lao động Đại Hàn gồm cả tiền học tiếng Đại Hàn và vé phi cơ khoảng 200 triệu đồng (8.193 mỹ kim). Nếu có việc làm thuận lợi, thì thu nhập khoảng 40-50 triệu đồng (từ 1.638 tới đến 2.048 mỹ kim một tháng)"*.

Trước đó, Trung Tâm Lao Động Ngoại Quốc đã **gỡ bỏ lệnh cấm** tạm dừng tuyển chọn theo chương trình EPS của Đại Hàn ở tám địa phương thuộc một số tỉnh và thành phố Việt Nam có nhiều người bỏ trốn để sống bất hợp pháp, trong đó có ba nơi là huyện Nghi Lộc, thị xã Cửa Lò, và huyện Hưng Nguyên của tỉnh Nghệ An. Đây là những nơi "nổi tiếng" có số người lao động bỏ trốn ở lại Đại Hàn không về nước sau khi hết thời hạn lao động.

Theo Sở Lao Động Thương Binh & Xã Hội tỉnh Nghệ An: *"Tính đến đầu năm 2024, số lao động trong tỉnh xuất cảnh theo chương trình EPS của Đại Hàn là 9.396 người, cao nhất Việt Nam. Nhưng, đã có*

hơn 2.300 người bỏ trốn ở lại Đại Hàn trong tình trạng bất hợp pháp". (tóm lược bài trong e-mail chinh2000i@ ... ngày 21/2/2024)

b. Năm 2024, Việt Cộng sẽ xuất cảng 125.000 người lao động ngoại quốc.

Bản tin của **Thông Tấn Xã Việt Cộng ngày 20/2/2024** đăng lời một viên chức Bộ Lao Động & Thương Binh & Xã Hội, như sau: "*Trong năm 2024 này, Việt Nam sẽ xuất cảng khoảng 48.000 lao động đến Đài Loan, 63.000 lao động đến Nhật Bản, và 8.500 người đến Đại Hàn.*

Ông Nguyễn Như Tuấn -Phó phòng Thông Tin Tuyên Truyền/Cục Quản Trị Lao Động thuộc Bộ Lao Động & Thương Binh & Xã Hội- cho Thông Tấn Xã Việt Nam biết:

"*Việt Nam ưu tiên đưa người đi lao động ở các vùng miền khó khăn, và các quốc gia có chính sách thích hợp với việc làm và tiền lương cao nhằm giúp xóa đói giảm nghèo, và cũng là cách phát triển nguồn nhân lực cho Việt Nam trong tương lai. Năm 2023, số lượng lao động Việt Nam lao động ở ngoại quốc theo hợp đồng gần 150.000 người tại các quốc gia: Nhật Bản 80.000 lao động. Đài Loan 58.000 lao động. Đại Hàn 11.000 lao động.*

"*Theo thống kê của Bộ Lao Động & Thương Binh & Xã Hội, thì hiện nay có khoảng 650.000 lao động Việt Nam làm việc ở 40 quốc gia và vùng lãnh thổ trên thế giới. Trong số đó, tại Nhật Bản có 380.000 người. tại Đài Loan có 260.000 lao động Việt Nam, và tại Đại Hàn có hơn 50.000 người.*

"*Theo tạp chí Điện Tử Lao Động & Công Đoàn cho biết: "Tính đến nay có 46.600 người xuất cảng lao động đã bỏ trốn tại các quốc gia, chiếm 6% trong tổng số lao động Việt Nam đi làm ở ngoại quốc theo hợp đồng. Trong số đó, tại Đại Hàn có hơn 12.200 người, chiếm tới 26% tổng số lao động sang làm việc tại quốc gia này. Tại Đài Loan là hơn 24.000 người, chiếm 9%, và tại Nhật Bản là gần 4.700 người"*

Các cơ quan truyền thông Việt Cộng loan tin: "*Chánh phủ đang đẩy mạnh hoạt động tuyên truyền để nâng cao nhận thức, ý thức, và trách nhiệm đối với công tác đưa người lao động và đi làm việc ở ngoại quốc, với việc rà soát, hoàn thiện chính sách, và luật pháp liên quan*". (tóm lược bài trong e-mail hmdo1901@.... ngày 24/2/2024)

c. Doanh nghiệp ngừng hoạt động nhiều hơn doanh nghiệp mới.

Ngày 29/2/2024, Tổng Cục Thống Kê Việt Cộng loan tin:

"*Trong hai tháng đầu năm 2024, có 62.980 doanh nghiệp rút khỏi thị trường Việt Nam, tăng 22% so với hai tháng đầu năm 2023, và gấp đôi thời Covid 19. Con số 62.980 bao gồm: 49.300 doanh nghiệp tạm ngừng kinh doanh + hơn 10.000 doanh nghiệp chờ làm thủ tục giải thể + gần 4.000 doanh nghiệp đã giải thể, và số doanh nghiệp giải thể có khuynh hướng gia tăng. Trong cùng thời gian, có 41.100 doanh nghiệp ghi tên hoạt động*".

"*Cũng trong hai tháng đầu năm 2024. xuất cảng đạt được 59 tỷ 300 triệu mỹ kim, tăng gần 20% so với 2 tháng đầu năm 2023. Trong số 59 tỷ 300 triệu mỹ kim do xuất cảng, khu vực đầu tư ngoại quốc tại Việt Nam chiếm đến 43 tỷ mỹ kim, tức bằng 75% tổng kim ngạch, trong khi khu vực kinh tế Việt Nam chỉ đạt được 16 tỷ 300 triệu mỹ kim. "Ngược lại là nhập cảng. Trong cùng thời gian, đã nhập cảng hơn 54 tỷ 600 triệu mỹ kim, trong số đó khu vực đầu tư ngoại quốc tại Việt Nam chiếm 35 tỷ mỹ kim, và khu vực kinh tế Việt Nam chiếm 19 tỷ 600 triệu mỹ kim". (tóm lược bản tin đài VOA tiếng Việt ngày 1/3/2024)*

d. Bộ Chính Trị chuẩn bị đại hội đảng thứ 14 vào năm 2026.

Dưới đây là tóm lược bài bình luận của **Blogger Trần Hiếu Chân**.

Tổng Bí Thư **Nguyễn Phú Trọng** phát biểu trong buổi họp báo kết thúc Đại Hội 13 Đảng Cộng Sản Việt Nam tại Hà Nội. Theo tuyên bố của ông Tổng Bí Thư **ngày 23/2/2024**, thì **Đại Hội lần thứ 14 sẽ tổ chức vào tháng 1/2026**, là “một loại hỏa tiễn Tomahawk đánh chặn”, bởi nó dập tắt mọi hy vọng của “nhóm sứ quân” tưởng là sẽ được truyền ngôi trước đại hội vì sức khỏe ông ta suy yếu.

“**Thế tập**” thưở trước dưới thời phong kiến là cái quyền được thừa hưởng tước vị từ cha ông truyền lại. Ngày nay quyền này thuộc về con ông cháu cha như **Ủy Viên Bộ Chính Trị Trần Tuấn Anh** -con trai của cựu Chủ Tịch Nước Trần Đức Lương- vừa mới bị loại. **Đại Tá Tình Báo Nguyễn Duy Linh** - con trai của nguyên Thứ Trưởng Công An Nguyễn Văn Hưởng -đang ngồi “bóc lịch” trong nhà tù của chính thân phụ anh ta. ..v.v.. Xưa, quyền này thuộc các bậc dòng dõi đế vương. Nay, dưới chế độ “**vua tập thể**”, quyền này thuộc về các “cận thần” vòng trong và vòng ngoài của Tổng Bí Thư Nguyễn Phú Trọng.

Tuyên bố ngày 23/2/2024 của ông Nguyễn Phú Trọng đưa ra trước Tiểu Ban Chuẩn Bị Văn Kiện cho Đại Hội 14, là “cú sốc toàn tập” đối với các “quần thần”.

Tại sao lại như vậy?

Thứ nhất. Theo bình luận của **Giáo sư Jonathan London** từ Đại Học Leiden, Hòa Lan: “*Chưa có tin chính thức* mà vẫn rõ, là không ai có ảnh hưởng chính trị trong thập kỷ qua hơn ông Nguyễn Phú Trọng. *Bây giờ Việt Nam đang chuyển vào giai đoạn mà triết gia Gramsci gọi đó là interregnum: Quá khứ đang hấp hối, mà tương lai vẫn chưa được sinh ra. Một giai đoạn có tính quyết định đã đến*”.

Thứ hai. Trong bối cảnh chính trường vẫn còn bấp bênh như vậy, các “sứ quân” thấy thật khó đoán định ông Nguyễn Phú Trọng sẽ “truyền ngôi Tổng Bí Thư” cho ai? Giới quan sát đặt câu hỏi:

“*Quyền lực vô đối*” của Tổng Bí Thư Đảng có dẫn đến nguy cơ tha hoá và thách thức chu kỳ “*kế vị*”? Bởi vì, chế độ cộng sản độc tài ở Việt Nam thực chất là một phiên bản của Trung Cộng, có cội nguồn “*tập quyền*” (hay thế tập) với :*quyền lực tuyệt đối của đảng,*” và các viên chức của chế độ được cho là phải trung thành với đảng thông qua tuyển chọn nghiêm ngặt để duy trì cái gọi là “*sự ổn định*” bề ngoài của chế độ”.

“*Nhưng cái ổn định bề ngoài ấy không che đậy nổi cái bất định bên trong từ tuyên bố của ông Nguyễn Phú Trọng. Nếu Nguyễn Phú Trọng áp dụng công thức “7 lên 8 xuống” của Trung Cộng vào Đại Hội sắp tới (điều này có xác suất khá cao), có nghĩa là Ủy Viên Bộ Chính Trị nào chạm tuổi 68 thì buộc phải về vườn, còn nếu 67 tuổi trở xuống thì có thể được tái nhiệm. Như vậy sẽ giúp cho cuộc đổi “Thẻ Căn Cước” của Đại Tướng Tô Lâm -trong vòng tám năm phải đổi đến ba lần- có thể sẽ “lời cao”, vì Công An không chỉ “móc túi” người dân dễ dàng, mà còn mở ra nhiều cửa để thu về bạc tỷ từ các “đồng chí” trung ương, thậm chí cả Chính Trị Bộ bị khống chế bởi tuổi tác.*”

“*Liệu ông Nguyễn Phú Trọng có thể trở thành một “Tề Hoàn Công ở thế kỷ 21?” Tại vị lâu thứ hai trong lịch sử đảng cộng sản Việt Nam -chỉ thua mỗi ông Lê Duẩn- ông Trọng có còn đủ thời gian để tìm được đảng viên còn trung thành với đảng để gây dựng lại đảng đang vào hồi mạt pháp? Tổng Bí Thư Nguyễn Phú Trọng chắc không quên câu châm ngôn được cho là từ gian hùng Tào Tháo, “thà ta phụ người trong thiên hạ, chớ không để người trong thiên hạ phụ ta”. Các “quần thần” chung quanh ông Trọng hẳn đã có dịp rút ra bài học kinh nghiệm, từ Đinh Thế Huynh đến Đinh La Thăng, từ Phạm Quang Nghị đến Trần Quốc Vượng, ..v.v... “, để làm bá chủ thiên hạ” thời nay thật sự không phải dễ*”.

Gần đây nhất, ồn ào trên hệ thống internet là chuyện **Thủ Tướng Việt Cộng** Phạm Minh Chính tái xuất hiện sau mấy tuần vắng mặt. Hình ảnh trên cơ quan thông tin của chính phủ cho thấy, ông

Phạm Minh Chính đứng cùng **ông Tổng Bí Thư Việt Cộng, Chủ Tịch Nước Việt Nam thời Việt Cộng** Võ Văn Thưởng, và **Chủ Tịch Quốc Hội Việt Cộng** Vương Đình Huệ.

Ông Chính buông thõng hai cánh tay thì phần mu bàn tay phải có vẻ sưng cao lên. Cánh tay trái của ông ta dài hơn cánh tay phải, sau khi trải qua một cuộc giải phẫu ở vai phải. Trang Facebook của **nhà báo Lê Trung Khoa từ Đức** dẫn nguồn tin giấu tên từ Việt Nam cho biết: “Xe chở **Thủ Tướng Việt Cộng gặp tai nạn khiến ông ta bị gãy tay**”. Tin tức này không thể kiểm chứng độc lập, vì năm 2018 Quốc Hội Việt Cộng thông qua Luật Bảo Vệ Bí Mật Lãnh Đạo, **trong đó tin tức về sức khỏe lãnh đạo cao cấp là một trong những bí mật quốc gia phải được giữ kín**.

Nhưng nhiều trang khác trên hệ thống internet cũng loan tin này. Theo **Facebooker Hoàng Dũng** - người được cho là thông thạo về các tin nội bộ Việt Cộng- viết trên trang cá nhân, rằng: “Ông **Thủ Tướng Việt Cộng Phạm Minh Chính** “*bị xe gắn máy đâm vào làm ông té gãy tay*” trong lúc ông tách khỏi đoàn tùy tùng để làm việc riêng ở tỉnh Nghệ An. Liệu từ nay đến trước Đại Hội 14 sẽ còn bao nhiêu “tai nạn” tương tự?

Không biết ông Nguyễn Phú Trọng có nghĩ gì, khi thấy mình vừa mới vắng mặt thời gian ngắn mà các “thủ tục” đã khởi chiến, còn giới truyền thông thì bình luận đến bản thân ông quá nhiều làm ông sốt ruột? Ông Nguyễn Phú Trọng có chạnh lòng nhớ đến Vua Tự Đức năm xưa, Vua không con nhưng có đến ba người con nuôi mà chẳng biết nhường ngôi cho đứa nào? Nói rõ hơn, ông Trọng không biết chọn ai là người trung thành với đảng để khi ông rời cõi tạm này đi gặp ông mác, ông lê, ông hồ?

Trong khi đó, các cuộc đấu sau hậu trường chính trị Ba Đình vẫn diễn ra ngấm ngấm nhưng quyết liệt. Theo logic thông thường, các “sứ quân” sốt ruột khi biết rằng “Hoàng Đế chưa băng hà” và “việc truyền ngôi” vẫn theo lộ trình cũ là phải chờ đến đầu năm 2026 -tức là phải chờ 23 tháng nữa- thì liệu họ có phối hợp với nhau cùng ép Tổng Bí Thư nghỉ hưu sớm? Liệu có “sứ quân” nào dám khởi xướng khi chưa biết rõ “chiếu chỉ” từ Thiên Triều sẽ rơi vào ai? (tóm lược bài của Blogger Trần Hiếu Chân ngày 24/2/2024 trong e-mail dienbienhoabinh@.... ngày 29/2/2024)

Kết luận.

Các Anh phải hiểu rằng, chính sách cai trị Việt Nam của nhóm cầm quyền do ông Nguyễn Phú Trọng cầm đầu, là “một phiên bản” của nhóm cầm quyền Trung Cộng dưới quyền ông Tập Cận Bình, bởi ông Trọng ôm chặt 16 chữ vàng và 4 tốt do Trung Cộng trao cho, hai quốc gia cùng ôm chủ nghĩa cộng sản, và cùng chung vận mệnh. Đó là thứ chủ nghĩa độc tài + độc quyền + độc ác, mà cộng sản Liên Xô đã kéo theo các quốc gia vùng Đông Âu Châu cùng nhau sụp đổ hồi năm 1991. Và tới đây, Trung Cộng sẽ kéo theo Việt Cộng cùng vận mệnh vào con đường có ghi hai chữ “sụp đổ”.

Tôi không dùng chữ “lãnh đạo” khi nói đến nhà cầm quyền Việt Cộng lẫn Trung Cộng. Vì “lãnh đạo” là người có chiến lược phụng sự quốc gia dân tộc, có chính sách hành động đúng theo chiến lược, và có lòng nhân ái với người dưới quyền của mình, tự đó sẽ tạo nên uy tín của người lãnh đạo với **sức thu hút** tinh thần phục vụ của cấp dưới, cũng là sức thu hút lòng tin của người dân.

Trong khi chiến lược của nhà cầm quyền Việt Cộng -cũng như nhà cầm quyền Trung Cộng- **lệnh bắt buộc** những người dưới quyền phải trung thành với mình, trung thành với đảng, và chỉ phục vụ đảng bằng cách sử dụng “thanh bảo kiếm” Công An và “sức mạnh” của Quân Đội, để bảo vệ đảng là trách nhiệm chính yếu, đến mức **Tổng Bí Thư Việt Cộng Nguyễn Văn Linh** mạnh miệng tuyên bố hồi năm 1990: “*Tôi cũng biết rằng, dựa vào Trung quốc sẽ mất nước, nhưng thà mất nước còn hơn mất đảng*”. Khi ông ta chết, tang lễ được tổ chức như những người mà đảng Việt Cộng tôn vinh là có công trạng

với đảng, chớ có trừng phạt cái xác của ông ta đâu, chúng tỏ họ đồng lòng với câu tuyên bố của ông Linh mà.

Bây giờ tôi muốn Các Anh nhận ra sự suy yếu của lãnh đạo Việt Cộng, mà những đoạn dưới đây do tôi trích dẫn trong bài viết "**Lời Bộc Bạch Của Một Đảng Viên**" -tác giả xin giấu tên vì rất nguy hiểm-mà tôi nghĩ là Các Anh sẽ dễ cảm thông với tác giả, vì tôi tin là từ chiều sâu tâm hồn của Các Anh cũng giấu kín một tâm trạng như vậy, mà cũng có thể là hơn thế nữa để tiến đến phối hợp với xã hội dân sự.

Vào bài, người đảng viên này "bộc bạch" nhưng nỗi sợ hãi vẫn hiện rõ: "...Tôi nghe được những thẳng bạn làm bên an ninh nói rằng, đang thực hiện những chỉ thị của cấp trên rất quyết liệt để tìm ra dấu vết tông tích của những blogger "có vấn đề" để có cách xử lý thích đáng. Tôi thực sự sợ, có lẽ là tôi hèn nhất".

Nhưng, sau phút sợ hãi, người đảng viên tác giả tỏ ra cứng rắn, dù sợ hãi vẫn còn đó: "Hôm nay tôi muốn viết. ... Tôi cảm nhận rõ ràng một sự thôi thúc phải nói ra những gì mình suy nghĩ cho nhiều người đọc, ... nhưng thật tình là tôi rất run sợ khi post bài này. Tôi không phải là người dũng cảm, nhưng tôi thấy mình cần phải làm điều đó. Và tôi cũng chỉ có nơi này để viết, để nói ra được sự thật, blog là nơi duy nhất ở xã hội này người ta có thể nói thật, còn lại đều là **đối trá**. **Đối trá** với chính mình, và **đối trá** với mọi người"

"Tôi đã gần 50 tuổi đời, trong đó có 15 tuổi đảng, đang làm cho một viện nghiên cứu của nhà nước. Thật lòng là tôi đã nghĩ đến việc ra khỏi Đảng nhưng lại không dám thực hiện, vì tôi không đủ can đảm..... Lương hai vợ chồng cộng lại hơn chục triệu. Riêng tôi mỗi năm được thêm vài công trình nghiên cứu, chia ra cũng được khoảng 30-40 triệu đồng. **Số tiền này là bổng lộc mà cấp trên ban phát, vì nghiên cứu cho có, xong là cho vào tủ, điểm chính là viết theo ý muốn cấp trên, rồi lập hội đồng khen nhau mấy câu là xong.**

Giàu thì chủ yếu là các sếp lớn, vì đề tài nghiên cứu nào các sếp cũng có tên để chia tiền dù chẳng làm gì, có khi cũng chẳng nhớ nổi cái tên đề tài.

Nếu lên được trường phòng thì không phải lo tiền bạc, vì người ta "cúng" cho mình. Do vậy mà trong nội bộ đấu đá giành giật nhau ghê lắm.... Muốn ngoi lên phải có nhiều thủ thuật, phải biết luồn cúi thật giỏi, chà đạp người khác mà lương tâm không hề cắn rứt... Chuyên viên như tôi -dù là được xếp vào ngạch cao cấp- nhờ vào mức độ nói dối. Bây giờ mọi viên chức phải biết nói dối, **nói dối như vẹt, nói dối đến mức mất tư cách** mà chẳng biết phải làm sao. Giờ mới thấy mình hèn nhưng đã muộn.... **Đảng viên như tôi, bây giờ chiếm đến 95%, đa số tuyệt đối trong Đảng.**

".... Tôi đang đứng trước một trạng thái chông chênh, giữa những lựa chọn không dễ dàng: "Theo thói xấu của xã hội để sống, hay tham gia vào những sự thay đổi của người khác làm xã hội tốt hơn? Đã nhiều lần tôi không vượt qua được chính mình. Và gần đây, tôi bắt đầu tin dần vào những gì vô hình như là định mệnh, số phận, vận nước... nhưng có lẽ niềm tin là tâm linh không phải biện chứng khoa học. Do vậy, **tôi hy vọng như nhiều người dân đang hy vọng, hồn thiêng sông núi sẽ phù hộ cho vận mệnh của đất nước**".

"....Tôi bảo đảm rằng, khi có một sự thay đổi thì bọn người này sẽ trốn chạy đầu tiên, hoặc quay ngoắt lại để theo lực lượng mới.... **Sự sụp đổ và thay đổi là không thể tránh khỏi**, nhiều người bảo rằng sẽ rất nhanh, nhưng cũng có người bảo rằng sẽ chưa thể trong một hai năm nữa. Tôi thì nghĩ, điều đó không tùy thuộc vào Đảng, vào Nhà Nước nữa, vì ngoài khả năng của họ rồi. Nó tùy thuộc vào lực lượng thay đổi có thể hành động lúc nào thì lúc đó sẽ có sự thay đổi... **Tạm biệt mọi người, cũng có thể là tôi vĩnh biệt.... Tôi đã thực sự ân hận vì đã vào Đảng**".

Vì vậy mà tôi vững tin là trong hàng ngũ lãnh đạo Việt Cộng sẽ hỗn loạn, hoặc Trung Cộng hỗn loạn, đó là cơ hội giúp Các Anh cùng đồng bào đứng lên diệt trừ chế độ độc đảng độc tài và độc ác trên

quê hương Việt Nam, trong khi Cộng Đồng Chúng Tôi Tị Nạn Việt Cộng tại hải ngoại, rất nhiều thuận lợi để vận động các quốc gia trợ giúp chúng ta cùng xây dựng chế độ Dân Chủ Tự Do và phát triển toàn diện, cùng lúc hòa nhập vào cộng đồng thế giới. Từ đó, người Việt Nam chúng ta sẽ ngẩng cao đầu giữa thế giới văn minh lịch sử, được hãnh diện trước những người ngoại quốc đến Việt Nam du lịch, tìm hiểu nếp sống văn hóa dân tộc với chiều dài lịch sử ngàn năm trước đã lừng danh thế giới.

Hãy nhớ, “**Tự do** là nền tảng cho sự thịnh vượng của đất nước. **Dân chủ** là nền tảng cho sự phát triển bền vững. **Muốn được sống trong Tự Do Dân Chủ, chính chúng ta phải tranh đấu**, vì Tự Do Dân Chủ không phải là quà tặng./.

Texas, ngày 15 tháng 03 năm 2024

Phạm Bá Hoa

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/phambahoa.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10400 TÁC PHẨM